

Liebe Pfarrangehörige von Sonnberg,
liebe Bewohner der Gemeinde,

Ihnen allen ein herzliches Grüß Gott und einen ebenso herzlichen Glückwunsch zur gelungenen Renovierung und zur Wiedereinweihung Ihrer alten Pfarrkirche.

Kirche ist ja im deutschen Sprachgebrauch ein doppeldeutiges Wort. Es beschreibt zum einen den Kirchenbau aus Steinen als sakralen Raum, der je nach Entstehungszeit und dem Raumbedarf der Gemeinde sein ganz eigenes Aussehen hat. Nach außen hin manifestiert ein solches Gebäude, dass hier am Ort eine Christliche Gemeinde existiert, die sich in diesem Kirchenraum regelmäßig versammelt, um im Gottesdienst

zu danken, zu bitten und die Sakramente als wirksame Zeichen der Gegenwart Gottes unter den Menschen zu empfangen. Dies ist die Kirche als Gemeinschaft aus lebendigen Steinen, die dem Bauwerk Leben und Bedeutung einhaucht.

Das war auch in Sonnberg über viele Jahrhunderte der Fall, seit diese Kirche in der Gemeinde als Versammlungsort, aber auch als äußerer Fingerzeig Gottes steht. Die unsäglichen Ereignisse des 20. Jahrhunderts brachen auch über Sonnberg herein und raubten der Gemeinde die Menschen, die hier als lebendige Glieder der Kirche den Herrn im Glauben feierten. Zurück blieb ein geschichtlich bedeutsames Gebäude, dem die Seele entrissen und das nun über Jahrzehnte dem Verfall preisgegeben war. Nach der Wende haben die jetzigen und ehemaligen Bewohner von Sonnberg - Deutsche und Tschechen - mit viel Gottvertrauen und Engagement sich daran gemacht, ihre alte Pfarrkirche vor dem endgültigen Zerfall zu retten, und damit verhinderten sie, dass die sichtbare christliche Vergangenheit dieses Ortes ausgelöscht wurde. Dafür gilt allen ein herzliches Vergelt's Gott! Und auch wir vom Verein Glaube und Heimat konnten unseren Beitrag durch finanzielle Zuschüsse geben.

Diese erste wichtige Arbeit ist geglückt, jetzt aber kommt der zweite Teil, der Kirche ausmacht, der ihr Leben gibt. Das ist der weitaus schwierigere Teil: Die christliche Gemeinde, der dieses Gotteshaus anvertraut ist, die es zu eigen nimmt, wie es im Gebet zur Kirchweihe heißt. Hier bleibt eine entscheidende Aufgabe, damit diese Kirche ihre Seele zurückbekommt und mehr ist, als ein hervorragend renoviertes Denkmal oder ein Konzertsaal.

Bitten wir Gott um seinen Geist für die Bewohner von Sonnberg und Umgebung, dass sie die Wege des Glaubens finden, bitten wir Gott um den Geist der Versöhnung zwischen den ehemaligen Bewohnern und den heutigen Bürgern, bitten wir Gott um seinen Segen für Europa und unsere Heimat in Deutschland und im Böhmerwald.

Ihr Siegfried Weber,
Militärdekan

Vorsitzender von „Glaube und Heimat“

Milí žumberští farníci, milí obyvatelé obce,

všechny Vás srdečně zdravím a zároveň Vám stejně srdečně gratuluji k úspěšné obnově a ke znovuzasvěcení Vašeho starého farního kostela.

Podle německého jazykového úzu má slovo „Kirche“ dvojí význam. Zprv je jím myšlen kostel jako budova z kamene, jako sakrální prostor, který v závislosti na době svého vzniku a na prostorových potřebách dané obce nabývá osobitého vzhledu. Navenek takováto stavba dokládá existenci křesťanské obce, která se na daném místě pravidelně shromažďuje, aby se zde účastnila bohoslužeb, modlila se a přijímala svátosti jako působivé symboly přítomnosti Boha mezi lidmi. Zde již máme co do činění s kostelem jako společenstvím tvořeným živými kameny, které vdechují stavbě život a smysl – s církví. A přesně tak tomu bylo po mnohá staletí i v Žumberku, od té doby, co zde sloužil kostel jako shromaždiště, ale také jako viditelné Boží znamení.

Tragické události 20. století se však nevyhnuly ani Žumberku a oloupily obec o lidi, o živoucí členy církevního společenství, kteří svou vírou chvalořečili jméno Páně. Zbyla po nich historicky významná budova, zbavená duše a po desetiletí vydaná napospas rozkladu. Po revoluci se nynější a někdejší obyvatelé obce – Němci a Češi – s důvěrou v Boha a velkým nasazením pustili do záchranu kostela před jeho definitivním zánikem, čímž současně zabránili tomu, aby byla z dějin vymazána zřetelná křesťanská minulost tohoto místa.

Všem za to náleží náš srdečný dík. My ze spolku „Glaube und Heimat“ (Víra a vlast) jsme ke zdaru díla přispěli finančními příspěvky. První, velmi důležitá část naší práce se tedy zdařila, nyní ale přichází na řadu druhá, mnohem těžší, jež spočívá ve vytvoření církevního společenství: v naplnění kostela novým životem křesťanské obce, jíž se tento chrám Páně svěruje a která jej přijímá za vlastní (jak se o tom mluví v modlitbě u příležitosti vysvěcení kostela).

Především v tom tedy spočívá náš další úkol – navrátit kostelu jeho duši, aby nebyl pouze nádherně renovovanou historickou památkou či koncertním sálem.

Prosme proto Boha, ať pomůže obyvatelům Žumberka a jeho okolí v hledání cesty víry. Prosme Boha, ať přispěje ke smíření mezi někdejšími a nynějšími obyvateli. Prosme Boha, ať požehná celé Evropě a naší vlasti v Německu i v Pošumaví.

Váš Siegfried Weber,
vojenský děkan,
předseda spolku „Glaube und Heimat“